

השוואת והמעלה פרק

שלישה עשר זבחים קט

עין משפט
בר מצוה

- בפ"א מ"י פ"ק מסל
- מפסק סלס"ג :
- ל ב מ"י ע"ס י :
- לא ג"ר מ"י ע"ס ג :
- לב ח מ"י ע"ס ג :
- לד י מ"י ע"ס ג :

י"ד מ"י פ"ק מסל
מפסק סלס"ג :
י"ד מ"י פ"ק מסל
מפסק סלס"ג :

גיטת ז"ק משמע סא
דומיא דכ"ר דס' אפילו
במקום מהדרין ותימה
סיכא פליגי ר"י

שיטת מקיבצת

ה' תעלה ומאמרין
חיבת וכן מאמרין
נ"ג חיבת או
זבח נחמ"ק : ג' זבח
מ"ג חיבת את הדם
ת"ל או זבח מ"ג :
ד' ומשמע שחשון שלוש
ס' פ"ט לא וראו :

גיטת ז"ק נחמיי

מתני' ואחד קדשים פסולין שהם פסולין בקדש. האילן ובפנים
אם עלו לא ירדו (מתקבל בפנים) קרינא זיה וחייבין עליהן בתוך
כריףין בגמ' : **הפסול ביום מן הפסול ומאימורים**. ה"ל זיה מזה ומאי
זיה מזה חייב דכולה כליל : **ג' ואימורי קדשי קדשים**. ככשי ערסת :

לא ומתקי לה ביחותרו וכ"י יאשע וקלת תימה קומן ולכונה אמאי
לא מיחייב עלייהו בתוך כשחברו נה' דמיפסלי לכתחילה מ"מ מתקבלין
הם בפנים דאם עלו לא ירדו דהוא ליה פסול בקדש כשחבר בין
קמילה להקטרה ולמחן דחשיב בזמנות פ' קמא (דף טז) חסרון כבעל
מס קיחא וי"ל דאפילו תמאל לומר

מתני' אחד קדשים בשני ואחד קדשים
פסולין שהיה פסולין במדש' והכריבו בתוך
חייב המעלה כזית מן העולה (אמון האימורי)

ובח' אין לי אלא עולה, מצו' זבחים אימורי
אשם ואימורי המאת ואימורי קדשי קדשים
ואימורי קדשים קלים? ת"ל זבח"ג מצו' זבחים

הקומץ והלכונה והקטורת ומנחת כהנים
ומנחת כהן משיח והמנסך שלשת לוגין יין
ושלשת לוגין מים ת"ל ואל פתח אהל מועד
לא יביאנו כל הבא לפתח אהל מועד חייבין
עליו בחי' ואין לי אלא קדשים כשרים מצו'
זבחות פסולין ה"נן ה"ן, והיוצא, והממא,
ושנשחט' ח"ץ לומנו דח"ץ למקמו, ושקבלו
פסולין וזרקו את דמו, והניתנין כמשה שנתנו
למעלה, והניתנין למעלה שנתנו למטה,
והניתנין בחי' שנתנו בפנים, והניתנין בפנים
שנתנו בחי' ופסח והמאט ז' (שנתנו) שלא
לשמן מצו' ת"ל (לא יביאנו) לעשות"ל כל
המקבל בפתח אהל מועד חייבין עליו בחי'.

המעלה כזית מן העולה כו' : עולה ואימוריה
אין שרמים ואימוריהן לא, תנינא להא דת"ר

עולה ואימוריה מצטרפין לזבוח להעלותו
בחי' ולחייב עליהן משום פיגול נותר וממא
בשרמא (העולאת) עולה דכליל אין שלמים לא
אלא פיגול ונותר וממא מ"ט והא *תנן כל
הפיגולין מצטרפין וכל הנותרין מצטרפין
קשיא פיגול אפיגול קשיא נותר אנותר פיגול
אפיגול לא קשיא באו בפיגול באו במחשבת

פיגול נותר אנותר לא קשיא באו בנתר
בא' בשנתותרו עד שיש נזח הדם ומני
רבי יהושע היא *דתניא ר' יהושע אומר כל
הזבחים שבתורה שנשחטין ו בהן כזית בשר
וכזית

דאם עלה לא ירד ממ' סברא הוא
למשוטיה מדכתיב אותו על השלם הוא
חייב וחזי חייב על החסר כיון
לכתחילה לא יעלה ונריך לדקדק
זי מהדרין פוקעין חידא וזכר
המוצה מקדש (לש"ל דף ע"ג) חיוב
כמה קראי לר"ב גמילאל מהיא העולה
על מוקדה ולאידך מאחר תאכל האש
ועוד דדרשינן לעיל (דף טו) ועשית
עלוהך הבשר והדם עשית עולה
אחה מחזיר וחי אחה מחזיר עיובי
גידין ועלמות *משמע הא בשר דומיא
דגידים ועלמות מהדרין אפילו
במקום דומיה זי פליגי עליה רבי
יוסי : **ומנחת כהנים** ומנחת
כהן משיח. הא דפלגינא משום
למנחת כהנים בזה עשרון ומנחת כהן
משיח ח"י עשרון ותימה ללא חני
מנחת נכסים : **עולה** ואימורי
מלטרפין לכזית להעלותן בתוך ולחייב
עליהם משום פיגול נותר וממא .
במסכת מעילה פרק קדשי מזבח
(דף טו) : **הן ממשע דברים** בעולה
מלטרפין זה ע"ס זה הבשר והחלב
והסלת והיין והשמן ושעה בתיבה
דאיכא לתם ותימה לענין מאי קאמר
זי לענין מעילה הא תנא ליה רישא
(ע"ס) קדשי מזבח מלטרפין זה ע"ס
זה למעילה ט' ועוד דתורה אין בה
מעילה די אס לתר זריקה באימורי
אבל בלחם לא וחי' (לא יתימז) בתוך
הא לא חני בשמטין אלא עולה
ואימורין אבל חמשה דברים לא דאף
על גב דמיחייב בתוך כדריש לעיל
מקרא הני מיילי בפני עמון אבל
אימורין לא ועוד דלא מיחייב בתוך
אלחם שבתורה ועוד חלב ויין האף
מלטרפין והא אין שיעורן שיה שיה
בכזית וזה בשלשה לוגין וחי לענין

לזרוק עליהן הדם הא אמר ובמנחה אפילו כולה קיימת לא זרוק וחי
לענין מחשבת פיגול אין אכילה והקטרה מלטרפין ונראה דמיירי לענין
אכילה דמיחייב האוכל משום פיגול נותר וממא וחי מרישא דקתי קדשי
מזבח מלטרפין היה אמינא בזמן אחד קמ"ל אפילו בכמה מינין ועוד
הנינהו למשטי דחין דס חייבין עליו משום פיגול ועוד אשמעין דחל
פיגול אהך דברים חמשה ושעה ונריך לומר דאיכא כר"מ דתנן לעיל
בפרק ב"ש (דף ע"ג) [ואלו] דברים שאין חייבין עליהן משום פיגול
מנחת נכסים והגסדים הבאין בפני עמון דברי ר"מ וחכ"ל אף הבאים
עם הבגמה ובהקומץ וטא (מנחת דף טו) תנן נמי הזבח מפגל את
הנכסים *משקדש בכלי דברי ר"מ והא דחלב ויין מלטרפין אע"ז דחלב
בכזית ומשקין ברביעית ה"מ בשתייה אבל דרך אכילה ששרה פתו בין
שיעורו בכזית וקלת תימה מאי איריא דקמ' חמשה דברים בעולה הא
בשלמים נמי מלטרפין לחייב משום פיגול ויש לומר דקמ' משום
דלחייבי נמי במעילה אף על גב דבתורה לא איירי במעילה :
כ"ה הפיגולין מלטרפין. תימה דלא מייתי מרישא דקתי (מעילה דף טו).
קדשי מזבח מלטרפין לפיגול ויש לומר דהוא מוקמין לה בעולה
דלא חני נמי מעילה אבל כך משמע טפי : **וכ"ה** הטמאות מלטרפין .
תימה דלא חני כל הטמאות מלטרפין ויש לומר דהוא משמע אפילו שרין
וככלה ובשר המת והגוא לא מלטרפין כדתנן (דף י"ז) :

כאן

לא ומתקי לה ביחותרו וכ"י יאשע וקלת תימה קומן ולכונה אמאי
לא מיחייב עלייהו בתוך כשחברו נה' דמיפסלי לכתחילה מ"מ מתקבלין
הם בפנים דאם עלו לא ירדו דהוא ליה פסול בקדש כשחבר בין
קמילה להקטרה ולמחן דחשיב בזמנות פ' קמא (דף טז) חסרון כבעל
מס קיחא וי"ל דאפילו תמאל לומר

כפנים : שהיא כליל ורואיה להעלה
קיומן מנחת ישראל אבל שרי מנחת
ישראל אינו חייב על העלאתם: מנחת
כסן משיח. עשירית האיפה שהיא
מביא בכל יום : ושלשם לוגין יין .
שהיא פחותה שבכסבים : **ושלשם לוגין**
פיס. בתר קאמר ובמוקדשין לתב שאין
העלאת מוצ' טוהרת כחולין : **מצו**
לרבות פסולין. הקד' דאם עלו לא
ירדו' דלא מתרבו מלא יביאנו' דהא
אינן ראויין להביא לכתחילה : מ"ל
נפשות. משמע הראויין ל נפשות
אפילו אינו ראי' לבה מחוץ לפנים
והני נמי כיון דאם עלו לא ירדו והן
נוקף להפך בהם בזיטורא או להעלותן
מראש המזבח ומתכרה ראויה לנפשות
קרינא זיה : **שלמים לג'** . אין בשרין
מלטרפין עם אימוריהן לכזית העלאת
חוז משום דבשר שלמים לאו בר
הקטרה הוא ולא קרינא זיה *אל פתח
אהל מועד לא יביאנו' : **ולחייב עליהן**
משום פיגול ונותר וממא . קא ס"ד
בזולת כזית בשר באימורין מעולה
פיגול או נותר, ואו בזמנות אהל הנוף
אכלו : **מאי טעמא** . לא מלטרפין נמי
בשר שלמים עם אימוריו לפיגול ונותר
וממא, הא בין בבשר בין באימורין
שייך פיגול נותר וממא כדאמר בפ'
זית שמאי (לש"ל דף ע"ג) . דכל שיש לו
מקורין בין לחדם בין למזבח חייבין
עליו משום פיגול והרי הם מותר את
הבשר לאדם והא האימורין למזבח
ותנן נמי הוס דברים שאין חייבין
עליהם משום פיגול כגון הקומץ
והלכונה והקטרת שאין להם מתירין
אלא הם עמון מחזירין חייבין עליהן
משום נותר וממא טמא וכל שכן
אימורין שנתנו טהב כהן ומקראי
ליפנין להו : **כל הפיגולין מלטרפין** .

מסנה היא במעילה : **באן פיגול באן במחשבת פיגול** . הא דקמ'נ
מלטרפין בזבול פיגול קאמר ולהחייב טמאח ובה דקמ' עולה אין
שלמים לא במחשבת פיגול שאם שחט או זרק על מנה להקטיר חני
זית בשר עולה וחזי זית מאימורין חזן לומט פיגול אכל בשלמים חן חישב
לאכל או להקטיר חני זית בשר וחזי זית אימורין לא פיגול שאין מחשבת
אכילה נקטרינן ואין מחשבת הקטרה כנאלתנין : **באן בנותר באן**
בשנימפורו עד שלא נזרק דם . הא דקמ'נ מלטרפין בזבול נותר
קאמר ובה דקמ'נ עולה אין שלמים לא בשנימותרו מאיבדו ושריפה כגון
אבדו הבשר והאימורין קודם זריקה ונשחט חני זית מזה וחזי זית
מזה בעולה כדולה כליל הייא זריקה דס זריקה דהא איכא אכילת מזבח
וכ"י יאשע דלמר בפרק טבול יוס(לש"ל דף קד) . אם אין בשר אין דס
וכיון דזריקה הא (ח) חייבין עליו משום נותר אם ניתתו ואלכל ממנו
כדלמחרן (לש"ל דף מה) : דברים שאין חייבין עליהם משום פיגול חייבין
ס' משום נותר כגון קומץ שהיא אכילת מזבח כעולה וכל שכן דברים
שחייבין עליהן משום פיגול כגון בשר עולה אכל *למאן אין חני זית
מבשרן וחזי זית מאימוריהן מלטרפין להיות שזר לזרוק עליהם את הדם
דלא אכילת אדם איכא ולא אכילת מזבח איכא ובין דלא הייא זריקה
אם זרק אין חייבין עליהן משום נותר וממא דק"ל (מנחת דף טו) : כל
היאת לטהרין חייבין עליו משום טומאה ובפ' ב"ש (לש"ל דף מה) : **אחי**
נטר חילול חילול מטומאה ובס' מעילה (דף ו) לענין יולא אמרין יח

ל"א דלמר אין זריקה ומעלה ליואל אין חייבין עליו משום נותר וממא : כל סוככים . בר מעולה : י' א"ן וזרק את דם . דאיית ליה ל"י
יאשע"א אם אין בשר אין דס מועטית עולותיך הבשר והדם ובזבחים כחייב (דברים יב) וחס זכריך ישפך והבשר תאכל הוקיעו הכתוב זה לזה :

י"ד מ"י פ"ק מסל
מפסק סלס"ג :
י"ד מ"י פ"ק מסל
מפסק סלס"ג :

י"ד מ"י פ"ק מסל
מפסק סלס"ג :
י"ד מ"י פ"ק מסל
מפסק סלס"ג :

גיטת ז"ק נחמיי

גיטת ז"ק נחמיי

הגרות הב"ח
(ה) רשי' ר"ח כאן כסתר
וכ"י דזריקה סיח
אלל שולח חייבין :

פי' לנ"ב ז"ק
לש"ל קד' .